

РЕШЕНИЕ

№ 19561

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2157** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Г. С. Б., подадена чрез адв. Т. Ч. от САК, срещу Решение № 1040-21-38/13.01.2026 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което са оставени без уважение жалбите ѝ с вх. № 1021-21-1546/16.12.2025 г. и № 1012-21-1546#1/18.12.2025 г. срещу Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/13.11.2025 г. на ръководител по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С. –град.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на обжалваното решение поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че жалбоподателката е осигурено лице и е представила пред НОИ болнични листове, удостоверения и други документи за „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“ /код 26/ за детето М. С. Б., претърпяло изключително тежка черепно-мозъчна травма вследствие на падане с велосипед, довела до кома и продължително лечение. Поддържа се, че е налице неизяснена фактическа обстановка, с което е нарушен чл. 35 АПК, че актът е издаден в противоречие с целта на закона, както и при непълнота и формализъм на мотивите. В решението липсвали съдържателни мотиви. Изводът за превишаване на лимита от 60 календарни дни по чл. 45, ал. 1, т. 2 КСО бил неправилен и вероятно била налице грешка в изчисленията или неправилно включване на периоди. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. – град, чрез юрк. Б. оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, установи следното:

Административното производство пред директора на ТП на НОИ е започнало по жалби на Г. Б. с вх. № 1021-21-1546/16.12.2025 г. и № 1012-21-1546#1/18.12.2025 г., подадени срещу Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/13.11.2025 г. на ръководител по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С. – град (л.18). С разпореждането е отказано изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по представено Удостоверение – приложение № 9 към болничен лист Е. – продължение, издаден за периода от 31.10.2025 г. до 11.11.2025 г. (л.21) от осигурител „ЕС ЕМ БИ 2011“ ЕООД.

В процесното разпореждане е посочено, че съгласно чл. 45, ал. 1, т. 2 КСО парично обезщетение се изплаща за гледане или належащо придружаване за медицински преглед, изследване или лечение в страната или в чужбина на болно дете до 18 годишна възраст – до 60 календарни дни през една година общо за всички осигурени членове на семейството. С дните по болничен лист № Е. (л. 41) временната неработоспособност на лицето надвишава допустимите 60 календарни дни за годината и поради това се отказва изплащането на парично обезщетение.

Разпореждането е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното решение е отхвърлил подадените жалби и е потвърдил разпореждането. В решението е прието, че длъжностното лице правилно е приложило материалния закон и обосновано е приело, че не следва да бъде изплатено исканото обезщетение за дните по представения болничен лист, надхвърлящи 60 календарни дни в рамките на една календарна година.

Решението е връчено на 29.01.2026 г. (л.10).

Жалбата е допустима за разглеждане, тъй като е подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от обжалването. По същество е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „е“ КСО, разпорежданията за отказ за изплащане на парични обезщетения по глава четвърта, раздели I и II или помощи се обжалват пред ръководителя пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и съобразявайки приложената на л. 9 от делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че процесното решение № 1040-21-38/13.01.2026 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган. От компетентен орган е издадено и потвърденото с решението Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/13.11.2025 г., оглед приложената Заповед № 1015-21-79/03.02.2017 г. (л.19).

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма и е мотивирано чрез излагане на фактическите и правни основания. Не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователно се твърди в жалбата, че е налице нарушение на чл. 35 АПК. Фактите и обстоятелствата по случая са били изяснени от административния орган и не е била налице необходимост от събиране на други доказателства.

Правилно е приложен и материалния закон.

Съгласно чл. 45, ал. 1, т. 2 КСО, парично обезщетение при условията и в размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изплаща за гледане или належащо придружаване за медицински преглед, изследване или лечение в страната или в чужбина на болно дете до 18-годишна възраст - до 60 календарни дни през една календарна година общо за всички осигурени членове на семейството; в този срок не се включва времето за гледане на дете по т. 3-5. Изключенията, визирани в т.3-5 са: гледане на дете под карантина до 18-годишна възраст, болно от заразна болест - до изтичането на срока на карантината; гледане на

болно дете до 3-годишна възраст, настанено в заведение за болнична помощ заедно с осигурения - за времето, през което осигуреният е бил в заведението; гледане на здраво дете до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето - до изтичането на срока на карантината. В случая по делото не се установява, а и не се твърди някой от периодите, за които са издадени на жалбоподателката болнични листове, да попада в изключенията по чл.45, ал.1, т.3-5 от КСО.

От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателката е бил издаден болничен лист № 2543584 за придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст за периода от 13.08.2025 г. до 13.10.2025 г. или общо 62 календарни дни, т.е. дори само този болничен лист надвишава ограничението по чл.45, ал.1, т.2 от КСО. Отделно, в хода на административното производство са установени и издадени болнични листове, съответно № Е. за периода от 17.01.2025 г. до 24.01.2025 г. с причина 26 „придружаване и гледане на дете до 18 годишна възраст“, режим свободен – 8 календарни дни, както и № Е. за периода от 14.10.2025 г. до 30.10.2025 г. вкл., с причина 26 „придружаване и гледане на дете до 18-годишна възраст“, режим болничен – 17 календарни дни. Видно от обхвата на периодите, не е налице застъпване или дублиране на периоди.

С оглед обстоятелството, че представените болнични листове са за период от общо 87 календарни дни, то несъмнено е надвишен годишния времеви лимит за получаване на обезщетение за гледане на болно дете, установен в чл. 45, ал. 1, т. 2 КСО. При това положение по процесния болничен лист Е., издаден за периода от 31.10.2025 г. до 11.11.2025 г., вече е погасено правото на обезщетение на жалбоподателката за гледане на болно дете за 2025г., поради което законосъобразно е отказано изплащането на парично обезщетение. В случая административният орган стриктно е спазил посочената императивна разпоредба на КСО, което не е формализъм, а е гаранция за точно и еднакво прилагане на закона спрямо всички граждани. Не могат да бъдат споделени и оплакванията, според които НОИ третира разпоредбата на чл. 45, ал. 1, т. 2 КСО, без да анализира конкретните медицински факти и тежестта на случая. Органите на социалното осигуряване нямат право на подобен анализ и преценка. Годишното ограничение за броя на дните, за които се полага изплащане на обезщетение за гледане на болно дете, е законоустановено, поради което както административният орган, така и съдът дължат произнасяне съобразно действащата нормативна уредба. Възраженията или несъгласието с решението на законодателя за лимит на дните, за които осигурените лица имат право на този вид парично обезщетение, не прави административния акт незаконосъобразен и не може да обуслови отмяната му.

Предвид изложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НОИ, за сумата от 102.26 евро съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 143, ал. 3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 51-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Б. срещу Решение № 1040-21-38/13.01.2026 г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА Г. С. Б. да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 102.26

евро за юрисконсултско възнаграждение.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: